

ชื่อเรื่องวิจัย

การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง
ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน
ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

จัดทำโดย

อาจารย์กิตติกานต์ ธนบดีอำพน

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2562

ชื่องานวิจัย	การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์กิตติกานต์ ธนบดีอำพน
สาขาวิชา	สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ชื่อสถาบัน	วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง
ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลคะแนน
น้อยกว่า 12 คะแนนจาก 20 คะแนนเต็ม จำนวนทั้งสิ้น 157 คน ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้การสุ่ม
แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการเรียน หนังสือแบบเรียนและ
แบบทดสอบ สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยวิธีการอ่านแบบกว้างขวางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จาก
การเปรียบเทียบสถิติพื้นฐาน ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 6.8 ปลายภาคเรียนสูงกว่ากลางภาคเรียนที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 10.0

2. ส่วนร้อยละเกณฑ์การผ่าน 12 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 48 คน
จากทั้งหมด 157 คน อยู่ที่ร้อยละ 30.57 โดยการวิเคราะห์จากผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 12 คะแนนทั้งหมดใน
การสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2562 ถ้าคิดเป็นสถิติทางคณิตศาสตร์ คือ ร้อยละ 0 ดังนั้น การพัฒนาทักษะด้าน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเปรียบเทียบกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน พบว่า ผู้เรียนมี
การพัฒนาด้านการอ่านเพิ่มขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนวิชาการ ในการทำวิจัยนี้ขอขอบพระคุณ อาจารย์ศิริ ชำมาชา ที่คอยให้คำปรึกษาและกรุณาเวลาให้คำแนะนำตลอดการทำวิจัยนี้

ขอบพระคุณท่านเจ้าของเอกสารอ้างอิงบทความ ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ การจัดทำวิจัยฉบับนี้และได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดีนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

กิตติกานต์ ธนบดีอำพน

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
สารบัญตาราง.....	(3)
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	5
การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	5
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง.....	6
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	12
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	13
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	13
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	15
สรุปผล.....	17
ข้อเสนอแนะ.....	17
ประวัติผู้เขียน.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ความนำและความสำคัญของปัญหา

พื้นฐาน โดยทั่วไปในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้นจะต้องประกอบไปด้วยการเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะ ทั้ง 4 ด้านของภาษาอังกฤษนั่นคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทักษะทั้ง 4 ด้านนั้นจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีการเขียนหลักสมรรถนะ และจุดประสงค์รายวิชาโดยเน้นให้ผู้เรียนนั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้รับมอบหมายหน้าที่ให้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นี้ พบว่า ปัญหาในการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 คือ การที่ผู้เรียนมีการพื้นฐานด้านคำศัพท์น้อยจึงส่งผลให้นักศึกษาอ่านไม่เข้าใจ และออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามและทำคะแนนกลางภาคเรียนได้น้อยกว่า 60%

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สำรวจคะแนนทฤษฎีกลางภาคในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 นักศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์ที่ 12 คะแนน พบว่า จากนักศึกษาจำนวน 157 คน นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไป มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 จึงไม่ผ่านเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนดไว้ ดังนั้น ทางผู้วิจัยจึงค้นคว้าหาวิธีเรียนรู้และพัฒนาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยค้นพบกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง หรือ ภาษาอังกฤษ เรียกว่า Extensive Reading เป็นทฤษฎีที่ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เมื่อผู้เรียนอ่านด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางผู้เรียนจะมีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ง่าย หนังสือมีความสนุกสนาน รวมทั้งเป็นการส่งเสริม และสร้างคล่องแคล่วในการอ่านของผู้เรียน วิธีหนึ่งที่สามารถบอกได้ว่าผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้จริงการอ่านมากกว่าการตรวจสอบข้อความโดยการศึกษาคำศัพท์ไวยากรณ์และวลี. การอ่านที่กว้างขวางสร้างคำศัพท์ เมื่อผู้เรียนอ่านมากพวกเขาตอบสนองหลายพันคำพูด (คำ) รูปแบบที่ไม่ได้สอนในตำรา การอ่านที่กว้างขวางช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ของคำทั่วไป และวลี การอ่านอย่างกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์

การอ่านที่กว้างขวางให้โอกาสในการเรียนรู้ไวยากรณ์ตามบริบทเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ใช้ได้จริง การอ่านอย่างกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเร็วในการอ่านและอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเร็วในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญเพราะมันช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้เร็วขึ้นและดีขึ้น หนึ่งในวัตถุประสงค์ของการอ่านที่กว้างขวางคือการอ่านเพื่อความสุข สร้างความมั่นใจและแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นของภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

สมมุติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 35 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 6 จำนวน 43 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 8 จำนวน 41 คนและ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 9 จำนวน 38 คน จำนวน รวมทั้งหมด 157 คน ที่มีคะแนนต่ำกว่า 12 คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 60 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา บางนา กรุงเทพฯ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอน (กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง)

2.2 ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

2.3 ตัวแปรเกินได้แก่ คะแนนสอบวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เป็นคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน หนังสือแบบเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 2000-1205 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 8 คาบ คาบละ 50 นาที

5. ระยะเวลาในการทดลองสัปดาห์หลังสอบทฤษฎีกลางภาคเรียนที่ 1/2562 จำนวน 4 สัปดาห์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

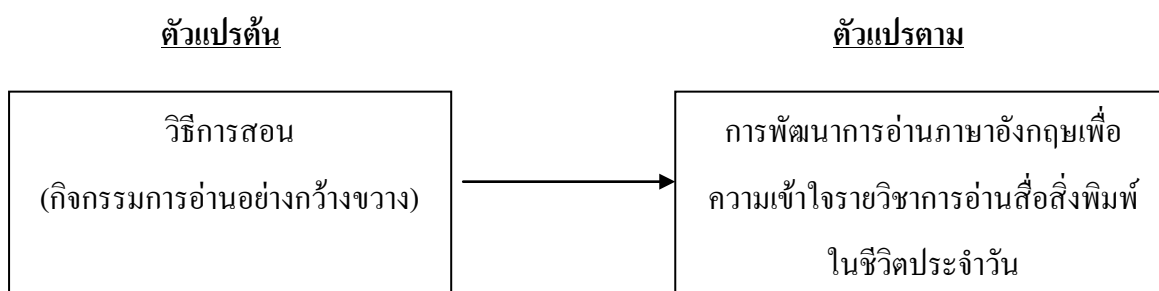
1. การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจ และสามารถจำสิ่งที่อ่านได้ ในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราอ่านเพื่อที่จะค้นหาคำผู้แต่ง, เรื่องราว, หรือบทความ พยายามที่จะบอกอะไรแก่เรา ไม่ว่าเราจะอ่านการ์ตูน, นวนิยายที่ดี, รายการโทรทัศน์, หนังสือพิมพ์, หรือแม้แต่ใบสมัครงาน สิ่งที่ต้องการก็คือ คำที่อยู่บนหน้ากระดาษนั้นมีความหมายว่าอะไร ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่สำคัญ มี 3 ประการ ก็คือ 1. การเรียงลำดับ (sequencing) ซึ่งหมายถึง การนำเหตุการณ์มาเรียงลำดับกันและกัน 2. การสรุป (summarizing) ซึ่งหมายถึง การหาใจความสำคัญ (main idea) ในบทอ่านนั้นให้ได้ และ 3. การหาพยัญชนะ (inference) ซึ่งหมายถึง การใช้ตัวแนะ (clue) ในบทอ่าน เพื่อค้นหาคำตอบ คำตอบที่ตอบคำถามแบบนั้นจะไม่มีในเนื้อหา แต่ผู้เรียนจะต้องคิด, ให้เหตุผล, และสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านด้วยตนเอง

2. การจัดการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้าง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้โอกาสในการเลือกได้อย่างมีอิสระ โดยบทอ่านจะเป็นการเลือกตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ซึ่งในการอ่านจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านในชั้นเรียนและ การอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นจะมี 5 ขั้นตอนคือ 1. การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ 2. การฝึกและอ่านออกเสียง จะใช้บทเดียวกันทั้งชั้น 3. การอ่านในใจด้วยตนเอง จะใช้บทอ่านตามความสนใจของผู้เรียน 4. การอภิปรายเรื่องทีอ่าน และ 5. การเล่าทวนเรื่อง สำหรับการอ่านนอกชั้นเรียน ผู้เรียนจะได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจเพื่อนำกลับไปอ่านนอกเวลาเรียน โดยไม่มีมีครูผู้สอนหรือเพื่อนๆคอยให้คำแนะนำ เมื่ออ่านเสร็จแล้วผู้เรียนจะต้องทำแบบบันทึกการอ่านเพื่อสรุปความเข้าใจในการอ่านด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการแก้ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจให้สูงขึ้น

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง กาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร
งานวิจัย ตำรา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากบทความของAshley Friedma, 2009 ในเว็บไซต์ของ <https://www.theclassroom.com/comprehension-reading-6625410.html> ได้อธิบาย คำนิยามทั่วไปของการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ ทักษะของการเข้าใจในหมายถึงจากสิ่งที่อ่านไม่ว่าจะตัวอักษรที่ถูกอ่าน อีกนัยหนึ่งก็คือ ความเข้าใจจากการอ่านในสิ่งที่คุณได้อ่าน ความสามารถในการอ่าน และสามารถเข้าใจได้ว่า ผู้เขียนสื่อความหมายว่าอย่างไร เมื่อผู้เรียนเป็นผู้อ่าน, ผู้เรียนจำเป็นต้อง จดจำคำ, ระบุและตระหนักถึงความหมายของบทความ. ความเข้าใจในการอ่านยังครอบคลุมความสามารถในการเข้าใจคำและความหมายในบริบทที่หลากหลาย งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการอ่านไม่ได้เป็นเพียงการถ่ายโอนข้อมูล โดยองค์ประกอบการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตของผู้อ่านมีผลต่อการทำความเข้าใจถึงข้อความนั้น ผู้อ่านและผู้เขียนสามารถร่วมสร้างความหมายจากสิ่งที่กำลังถูกอ่าน, โดยจากประสบการณ์เดิม

เราจะสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียนได้อย่างไร นักการศึกษาและผู้ที่มีเด็กเล็กที่เพิ่งเข้าสู่ระบบโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะคุ้นเคยกับคำถาม"การอ่านสี่ประเภทคืออะไร " หลักการอ่าน 4 ประเภทนั้นก็คือ Skimming, Scanning, Intensive reading, และ Extensive Reading โดย Skimming เป็นการอ่านที่ผิวเผินมากที่สุด การอ่านที่เป็นรวดเร็วในบทความ โดยทั่วไปเพื่อหาคำใดที่มีอยู่ในบทความ สามารถจุดประกายความสนใจหรือการรับรู้ความหมายได้ ส่วน Scanning จะมีความเข้มงวดมากขึ้นเล็กน้อยและโดยทั่วไปจะทำเมื่อผู้อ่านกำลังค้นหาบางสิ่งบางอย่างที่เฉพาะเจาะจงภายในเนื้อหาของบทความ ส่วน Intensive Reading ก็คือความเข้าใจที่เริ่มแข็งแกร่งขึ้น นี้ไม่ใช่การค้นหาข้อมูลคร่าวๆหรือจะ"ได้รับ "สาระสำคัญ" ของบางประโยค หรือถ้อยคำของการเขียน การอ่านแบบเร่งรัดจำเป็นต้องให้ผู้อ่านอ่านทุกคำในบทความ รวมทั้งคนที่

พวกเขาอาจไม่รู้จักและพยายามเข้าใจสิ่งที่กำลังสื่อสาร และ Extensive Reading หมายถึงบทความทั่วไปที่นำมาอ่านที่ถูกนำจ่านามาอ่านเพื่อความสขจึงเป็นแรงผลักดันสำหรับความหมายที่ผู้อ่านพยายามทำคือต้องการที่จะเข้าใจในสิ่งที่มีการพูดอ้างถึง

การอ่าน คือ ความสามารถของแต่ละบุคคลในการเข้าใจถึงรูปแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ในอดีต ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความเข้าใจในการตีความของความหมาย ดังที่ นันทิยา แสงสิน (2540, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนพยายามสื่อความหมายในงานเขียน ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษา ประสบการณ์ และลักษณะของข้อเขียนเพื่อให้เข้าใจความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการส่วนแม่นมาส ขวลิต (2544, หน้า 17) กล่าวว่า การอ่านเป็นขบวนการทางสมองในการรับสาร ซึ่งแสดงออกด้วยถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยใช้หน่วยะสำหรับรับสารคือตา เมื่อสมองรับภาพลักษณ์หรืออักษรมาแล้ว สมองก็จะจัดไว้หน่วยความจำทันที และบอกให้ได้ทันทีว่ารู้หรือไม่รู้ อัตราความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ ภัทริรา พัจนสุนทร (2548, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ และฝึกจน สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น และมณีรัตน์ สุดโชติรัตน์ (2549, หน้า 18) กล่าวว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการที่ผู้อ่านรับข่าวสารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทร เช่นชาวนิช (2542, หน้า 1) ที่ได้ให้ ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย จากการศึกษา ได้ให้ความหมายของการอ่านดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ว่า การอ่านคือการใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อทำความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความคิดจับใจความสำคัญ เข้าใจและแปลความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

นาง นพรัตน์ วิवासุ ได้กล่าวในบทความจาก<https://www.gotoknow.org/posts/154983> กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมี 2 ลักษณะ คือ 1) การอ่านในชั้นเรียน (In Class Reading) มีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการอ่านและส่งเสริม กระตุ้น รวมทั้งจูงใจให้นักเรียนต้องการอ่านหนังสือ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ (Booktalk) ครูเป็นผู้นำการสนทนา ขั้นที่ 2 การอ่านออกเสียง (Read Aloud) เป็นการอ่านเรื่องเดียวทั้งชั้น ขั้นที่ 3 การอ่านในใจด้วยตนเอง (Sustained Silent Reading) นักเรียนอ่านเรื่องที่แตกต่างกันตามความสนใจ ขั้นที่ 4

การอภิปรายเกี่ยวกับวรรณคดี (Literature Circle) ชั้นนี้เป็นชั้นที่นักเรียนที่อ่านเรื่องเดียวกันมานั่งล้อมวง แล้วเล่าสิ่งที่ตนอ่านให้เพื่อนฟัง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน อภิปรายหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยแต่ละคนในกลุ่มจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไป ดังนี้ ผู้นำการอภิปราย (Discussion Director) ผู้วาดภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง (Illustrator) ผู้รู้เกี่ยวกับคำศัพท์ยาก (Word Wizard) ผู้ย่อความเรื่องที่อ่าน (Summarizer) และผู้โยงเรื่องที่อ่านกับประเด็นอื่นๆ (Connector) ชั้นที่ 5 การเล่าทวนเรื่อง (Story Retelling) ในชั้นนี้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเล่าเรื่องให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย อาจเป็นการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครสั้นๆ หุ่นมือ หรือวิธีการอื่นๆตามที่กลุ่มตกลงกัน ลักษณะที่ 2) การอ่านนอกชั้นเรียน (Out of Class Reading) มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนฝึกอ่านด้วยตนเองนอกชั้นเรียนและบันทึกการอ่านลงในแบบที่ครูกำหนดให้ขั้นตอน Nuttall (1989) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) ไว้ว่า เป็นการอ่านโดยใช้รูปแบบ top-down processing ผู้อ่าน เลือกรับหนังสือตามความต้องการและความสนใจ โดยเนื้อหาและคำศัพท์ในเรื่องที่อ่าน ไม่ยากเกินระดับความสามารถของผู้อ่าน หัวใจของการอ่านแบบกว้างขวางคือการได้รับ ความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการอ่าน ซึ่ง Nuttall ยังระบุด้วยว่าความบันเทิงที่ได้จากการอ่านจะเป็นแรงจูงใจที่ดีที่สุดที่จะทำให้รู้สึกอยากอ่านอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ และเมื่ออ่านเพิ่มขึ้น ความรู้ความคิดอ่าน จินตนาการ การคิดวิเคราะห์หรือความคิดสร้างสรรค์ก็จะพัฒนาตามไปด้วย วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2559 Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus Vol.8, No.2 July - December 2016 1. การอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียน หมายถึง การให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านตามที่ผู้เรียนได้เลือกไว้ตามความสนใจ ผู้เรียนใช้เวลาว่างนอก เวลาเรียนอ่านบทอ่านดังกล่าว เมื่อถึงเวลานัดหมาย (สัปดาห์ละ 1 ครั้ง) นักเรียน รวมกลุ่มทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสิ่งที่อ่าน เช่น เล่าเรื่องที่อ่านในกลุ่ม ช้อย ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วาดภาพประกอบ เรื่อง แสดงบทบาทสมมติ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการให้เกิดกิจกรรมขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์

นงนันทน์ ข้าราชการพลเรือน. 2545 ได้จำกัดความเรื่องการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ คือ วิธีการบริหารที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลขององค์กรเป็นหลัก การปฏิบัติงานขององค์กรมีผลสัมฤทธิ์เพียงใดพิจารณาได้จากการเปรียบเทียบผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ (Results) = ผลผลิต(Output) + ผลลัพธ์(Outcomes)

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, หน้า 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2548, หน้า 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549, หน้า 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ หรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ หรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้าน โดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป (เดโช สวานานนท์. 2512 : 3-4)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี ดังต่อไปนี้ (อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. 2530 : 3)

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทั่วไป
2. กระบวนการที่ได้จาก เกรดเฉลี่ยของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่าเพราะการประเมินผลการเรียนของนักเรียนครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ หลายด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงความดีของความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไป เพียงครั้งเดียว

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545 : 96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง2545(: 193) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงชุดคำถามที่มุ่งพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมรรถภาพด้านต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้มากน้อยเพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์2547(: 59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงSubjective (or Essay test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้ นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด True(-false test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี2ตัวเลือกแต่ตัวเลือก ดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม-ผิดเช่นใช่-ไม่ใช่ถูก ไม่จริง-เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ Completion(test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่ สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์
4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆShort(answer test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆเขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยค หรือข้อความไม่สมบูรณ์)แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบคำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นกา แบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่Matching(test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยก ออกจากกันเป็น 2 คู่แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบMultiple(choice test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย2ตอน คือ ตอนนำหรือคำถามStem)(กับตอนเลือกChoice)(ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกหลง ปกติจะมีคำถามที่พิจารณากำหนดให้พิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นวิธีการวัดประเมินผลการเรียนวิทยาศาสตร์ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลายได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงข้อสอบแบบกาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบ

เลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และการประเมินค่า

3.3 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี(สิริพรทิพย์ คง2545: 195;พิชิต ฤทธิ์จรูญ.2545: 135 – 161)

1. ความเที่ยงตรงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวัดในสิ่งที่เราต้องการวัดได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2. ความเชื่อมั่นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น คือ สามารถวัดได้คงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ถ้านำแบบทดสอบไปวัดกับนักเรียนคนเดิมคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้งควรมีความสัมพันธ์กันดี เมื่อสอบได้ในครั้งแรกก็ควรได้คะแนนสูงในการสอบครั้งที่สอง

3. ความเป็นปรนัยเป็นแบบทดสอบที่มีคำถามชัดเจน เฉพาะเจาะจง ความถูกต้องตามหลักวิชา และ เข้าใจตรงกัน เมื่อนักเรียนอ่านคำถามจะเข้าใจตรงกัน ข้อคำถามต้องชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

4. การถามลึกหมายถึง ไม่ถามเพียงพฤติกรรมขั้นความรู้ความจำ โดยถามตามตำราหรือถามตามที่คำ สอน แต่พยายามถามพฤติกรรมขั้นสูงกว่าขั้นความรู้ความจำ ได้แก่ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การ สังเคราะห์และการประเมินค่า

5. ความยากง่ายพอเหมาะหมายถึง ข้อสอบที่บอกให้ทราบว่ามีคนตอบถูกมากหรือตอบ ถูกน้อย ถ้ามีคนตอบถูกมากข้อสอบข้อนั้นก็ง่ายและถ้ามีคนตอบถูกน้อยข้อสอบข้อนั้นก็ยาก ความสามารถของนักเรียนจะตอบได้นั้นก็ไม่มี ความหมาย เพราะไม่สามารถจำแนกนักเรียนได้ว่าใครเก่งในทางตรงกันข้ามถ้าข้อสอบง่ายเกินไปนักเรียนตอบ ได้หมด ก็ไม่สามารถจำแนกได้เช่นกัน ฉะนั้นข้อสอบ ความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากเกินไปไม่ง่ายเกินไป

6. อำนาจจำแนกหมายถึง แบบทดสอบนี้สามารถแยกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อนโดยสามารถจำแนก นักเรียนออกเป็นประเภทๆ ได้ทุกระดับอย่างละเอียดตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด

7. ความยุติธรรม คำถามของแบบทดสอบต้องไม่มีช่องทางชี้แนะให้นักเรียนที่ฉลาดใช้ไหวพริบในการทำได้ถูกต้องและไม่เปิด โอกาสให้นักเรียนที่เกียจคร้านซึ่งดูตำราอย่างคร่าวๆตอบได้ และต้องเป็นแบบทดสอบ

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงความเชื่อมั่น ปรนัย ถามลึก มีความยากง่ายพอเหมาะ มีค่าอำนาจจำแนก และมีความยุติธรรม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุบลวรรณ พันธุ์พรหม, นิธิดา อติภัทรนันท์ การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านการเขียนและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 Using Extensive Reading Activities to Enhance Reading and Writing Abilities and English Vocabulary Knowledge of Grade 9 Students ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 2) ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมการอ่าน อย่างกว้างขวาง

สิทธรา ศรีเหรา 2559 การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นางสาวพีรณัฐ สมบัติ 2553 การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าคะแนนทางสถิติก่อนทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 12.73 และคะแนนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเป็น 10.73 และหลังทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 21.40 และคะแนนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเป็น 17.46 ซึ่งมีความแตกต่างกันมากอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

นางสาวอมฤตา โอมณี 2557 การใช้วิธีการอ่านอย่างกว้างขวางในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะคิดและนิสัยการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มมีคะแนนหลังกิจกรรมการอ่านเพิ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวางในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีผลคะแนนน้อยกว่า 12 คะแนนจาก 20 คะแนนเต็ม จำนวนทั้งสิ้น 157 คน ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันเนื้อหาวิชาที่ใช้การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 8 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์หลังสอบทฤษฎีกลางภาคเรียนที่ 1/2562 จำนวน 4 สัปดาห์
2. หนังสือแบบเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 2000-1205 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. แบบทดสอบรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ปลายภาคเรียนที่ 1/2562 เป็นแนวข้อสอบแบบอัตนัย เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวางและจัดทำแผนการเรียนรู้ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 8 แผน
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลปลายภาคเรียนที่ 1/2562 รายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน
4. นำผลการสอบทฤษฎีปลายภาคเรียนที่ 1/2562 รายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ 12 คะแนนขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 60

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และการหาค่าร้อยละ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

แทนค่า	\bar{X}	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทนผลรวมของคะแนนของผู้เรียน
	N	แทนจำนวนผู้เรียน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ เพื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างคะแนนกลางภาคเรียน และหลังกลางภาคเรียน ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 /2562 เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า ทักษะความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยกลางภาคเรียนที่ 1/2562 และ คะแนนเฉลี่ยปลายภาคเรียนที่ 1/2562

จำนวน คน	คะแนนเฉลี่ยกลางภาค	คะแนนเฉลี่ยปลายภาค
157	6.8	10.0

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ทักษะความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยกลางภาคเรียนที่ 1/2562 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยปลายภาคเรียนที่ 1/2562 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 10.0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตารางที่ 2 ร้อยละนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 จากคะแนนเต็ม 20

จำนวนทั้งหมด	จำนวนผู้ผ่านเกณฑ์	ร้อยละผู้ผ่านเกณฑ์
157	48	30.57

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ร้อยละผู้เรียนอยู่ที่ 30.57 โดยผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จำนวน 48 คน จาก 157 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวางในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษาผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และได้สรุปผล อภิปรายผล และนำเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

สมมุติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 35 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 6 จำนวน 43 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 8 จำนวน 41 คนและ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ห้อง 9 จำนวน 38 คน จำนวน รวมทั้งหมด 157 คน ที่มีคะแนนต่ำกว่า 12 คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 60 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา บางนา กรุงเทพฯ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอน (กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง)

2.2 ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

2.3 ตัวแปรเกินได้แก่ คะแนนสอบวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เป็นคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน หนังสือแบบเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 2000-1205 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 8 คาบ คาบละ 50 นาที

5. ระยะเวลาในการทดลองสัปดาห์หลังสอบทฤษฎีกลางภาคเรียนที่ 1/2562 จำนวน 4 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันเนื้อหาวิชาที่ใช้การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 8 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์หลังสอบทฤษฎีกลางภาคเรียนที่ 1/2562 จำนวน 4 สัปดาห์

2. หนังสือแบบเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 2000-1205 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. แบบทดสอบรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ปลายภาคเรียนที่ 1/2562 เป็นแนวข้อสอบแบบอัตนัย เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวางและจัดทำแผนการเรียนรู้อยู่ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 8 แผน

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลปลายภาคเรียนที่ 1/2562 รายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

4. นำผลการสอบทฤษฎีปลายภาคเรียนที่ 1/2562 รายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ 12 คะแนนขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 60

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ทักษะความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยกลางภาคเรียนที่ 1/2562 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยปลายภาคเรียนที่ 1/2562 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 10.0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ร้อยละผู้เรียนอยู่ที่ 30.57 โดยผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 12 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จำนวน 48 คน จาก 157 คน ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย เรื่อง การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง ในรายวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จากการเปรียบเทียบสถิติพื้นฐาน ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 6.8 ปลายภาคเรียนสูงกว่ากลางภาคเรียนที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 10.0

2. ส่วนร้อยละเกณฑ์การผ่าน 12 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 48 คน จากทั้งหมด 157 คน อยู่ที่ร้อยละ 30.57 โดยการวิเคราะห์จากผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 12 คะแนนทั้งหมดในการสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2562 ถ้าคิดเป็นสถิติทางคณิตศาสตร์ คือ ร้อยละ 0 ดังนั้น การพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเปรียบเทียบกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการอ่านเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จากการเปรียบเทียบสถิติพื้นฐาน ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 6.8 ปลายภาคเรียนสูงกว่ากลางภาคเรียนที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 10.0 สอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธรา ศรีเหรา 2559 การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยในครั้งต่อไปควรพิจารณาเรื่องการบันทึกการอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน ควรดำเนินการตรวจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มเวลาในการเล่าเรื่องของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมากขึ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวกิตติกานต์ ธนบดีอำพน
วัน เดือน ปีเกิด	22 กุมภาพันธ์ 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ปีการศึกษา 2539 สำเร็จปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบริหารการโรงแรม) จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2545
ตำแหน่งหน้าที่ การทำงานปัจจุบัน	หัวหน้าสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ สรรพวุธ บางนา กรุงเทพฯ